

Húsvéti partitúra

10 évvel ezelőtt kerültem Kocsár Miklós zeneszerző egyik legutolsó általa tanított osztályába Budapesten. A mai napig sok emléket őrzök a mesterről, és azokról a zeneszerzés órákról, amelyeket az ő tanítványaként átéltem. Talán tíz évvel ezelőtt egy formálódó műveken dolgoztunk hetek óta. Kocsár Miklós felhívta a figyelmemet többször: a középrészben túlságosan hamar éri el a fagott a fortissimót. Több időre van szükség – hangoztatta. Én pedig erősködtem, hogy a tételben nincs idő a nagy fokozásra, 9-10 ütemen belül el kell érni pianissimóból fortissimóba. Amikor a vizsgán ezzel a darabbal mentem a bizottság elé, melyben 3 zeneszerző ült, egyöntetűen azt mondták: negatívan befolyásolta a művet az, hogy a fokozás a mélyből a magasba nem volt kidolgozva. Örökre megtanultam egy alapigazságot: ahhoz, hogy az egész kompozíció dinamikus legyen, muszáj jól bánni a fokozásokkal, különben egyetlen ilyen agyonüti az egész alkotást.

Ma úgy emlékszem erre vissza, mint egy jól megtanult zenei szabályra. De – amiként a teológia és a zene nagyon közel állnak egymáshoz – ennek bizony a Krisztus-eseményre nézve is döntő mondanivalója van. Krisztus egész földi működése értelmetlen lett volna a nagypénteki kereszthalál nélkül. Most ennek a dinamikájára szeretnék hangsúlyt fektetni. Amikor vasárnapról-vasárnapra megvalljuk hitünket, és azt mondjuk, hogy alászállott a poklokra, akkor éppen a jézusi életút legmélyét látjuk. Az a Mester, akinek megítélésében a messiási működése alatt is voltak mélységek és magasságok, most személyesen éli át a legmélyebb valóságot.

Nagypénteken Jézus felkiáltott: én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?! A fortissimo után nem pianissimo következett. Hanem szünet. De olyan szünet, amelyet még a világ nem látott. A szünetről a zenében azt mondjuk, hogy egyenértékű a hanggal, bármennyire is annak hiányáról van szó. Itt másról van szó. Ebben a

csendben nincs értelme semminek. Ez a csend nem olyan csend, ami eddig volt. Nagyszombatnak éppen ez adja a dinamikai mélypontját: nagypénteken Jézus még ott volt az emberekkel, nagyszombaton pedig az Isten Fia halott. A zenében itt kettős záróvonalat húzunk. Vége. És ezt a darabot mi írtuk ilyenre.

De Isten kicsit mosolygott harmadnap hajnalán. Húsvét vasárnap a Mindenható lapozott egyet a kottában, és nem az előző művet folytatta. Annak végére mi, emberek, végérvényesen odaírtuk a dupla záróvonalat. Isten egy egészen új művet kezdett. Húsvét hajnalban megrajzolta az öt vonalat, felírta az előjegyzést és a kulcsokat. A hangszerelést is megálmodta: „ki legyen az első, aki felkiált?”. És az első húsvéton Isten valami olyan nagy művet komponált, amelyet azóta sem tudott senki. Olyan művet, ahol helyén van a fortissimo: „Feltámadt!”. Helyén van a piano: „Valóban feltámadt!”. Helyén van a sírhoz rohanás allegrója, és az ott állók lentója. És az a csodálatos ebben, hogy Isten bennünket is odakomponált a partitúrájába. Mi is ott lehetünk a feltámadott Jézussal. Mindenki más hangon mondhatja, kiálthatja, suttoghatja: Feltámadt! Valóban feltámadt! Halleluja!

Hajduch-Szmola Patrik

Szabadegyetem

Gyülekezetünk egy öt alkalomból álló előadássorozatot szervez a Reformáció 500 éves évfordulója alkalmából, amelynek keretében az evangélikusság értékeire hívjuk fel a figyelmet. Ezen belül hallgathatunk előadásokat hitünk sarkalatos kérdéseiről, etikáról, művészetről, istentiszteletről, igehirdetésről és hitvallásainkról. Megismerkedhetünk az evangélikus egyháztörténet néhány nagy alakjával, beszélünk hitünk hatásairól az egyetemes emberi történelemben. Újra és újra fel kell tennünk magunknak a kérdést:

Mit adott a reformáció nekünk, mit adott az egész emberiségnek?

Ha emberekre gondolunk, akkor mindenképpen meg kell említeni Lutheren kívül Melanchtont, Sztárayt, Bornemisszát, Huszár Gált, de ott van nekünk Cranach, Bach, Kierkegaard, Bonhoeffer, Albert Schweitzer, Szehtlo Gábor. Ha művekre, akkor ott vannak a különféle nyelvekre fordított Bibliák, ezeken keresztül az olvasás, a tanulás, a művelődés, az iskola, a korálok, az egyházi zene. Nem lehet elmenni szó nélkül a társadalmi változások mellett sem, melyek a reformáció hatására indultak el, persze tudva, hogy ezek nem mindegyike volt öröndetes. De mindezeket túl mégis a legjelentősebb hitünk tartalma és ennek következményei. Meggyőződésünk, hogy az evangélium, az isteni kegyelem újrafelfedezése a legnagyobb, amit az evangélikusság, a lutheri reformáció az emberiségnek adott. Olyan könnyen feledésbe merült az egyházban, Jézus egyházában, hogy minden reményünk abban van, hogy Isten szeret minket. Nem büntetni, minket elítélni küldte fiát a földre, hanem hogy minket megmentsen. Az egyház dolga így nem az, hogy társadalmi különbségeket generáljon, a saját különlegességét hangsúlyozza és védje azt minden áron, nem az, hogy mindig és mindenhol az emberi bűnről beszéljen és ítélkezzen, hanem az evangéliumot hirdesse. A mai embernek épp úgy, mint Luther korában, nem a számonkérésre, a teljesítményre van szüksége, nem az ad neki életet és boldogságot, ha még többet és többet követelnek tőle, hanem az, ha tudja, hogy van, ahol otthon lehet, van, ahol hazavárják, ahol minden produkciójától függetlenül szeretik. Korunk népbetegsége a stressz, a depresszió, az állandó megfélemlési kényszer. Ma talán időszerűbb, mint bármikor annak a hirdetése, hogy az Isten nem a teljesítményed alapján fogad el, hanem azért, mert szeret. Nem produkciót vár tőlünk az Isten, hanem elköteleződést és követést, mint azt a 20. század egyik legnagyobb teológusa, Bonhoeffer hirdette.

Ócsai Zoltán

A szabadegyetem további előadásai:

Április 22. 09:00 - 12:00

- Orosz Gábor Viktor (egyetemi docens, EHE): Evangélikus etika

Május 6. 09:00 - 12:00

- Szabó Lajos (rektor, EHE): Az evangélikus igehirdetés története

- Papp Zoltán (Magyar nyelv- és irodalomtanár): A protestáns iskoladramák és drámapedagógia

Mindenkit várunk szeretettel!

Missziói nap, ahogy mi láttuk

Az óvoda egyházi működése óta Gáncs Péter püspök úr nagy odafigyeléssel követi mindennapjainkat. Ha alkalma nyílik rá, érdeklődik, kérdez, ötleteivel támogat. Legutóbbi találkozásunkkor, az ökumenikus imahét kapcsán felkérte az óvoda dolgozóit a Bonyhádon megrendezendő Missziói nap óvodás programjának lebonyolítására.

A munkatársak közül 11-en jelezték részvételi szándékukat és több alkalommal összegyűlve gyűjtöttük az ötleteket és az eszközöket az előttünk álló feladathoz. Később abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy minket jelöltek ki az offertórium támogatójának. Nagy izgalommal készültünk erre a napra, hiszen azonkívül, hogy egyikünk sem vett rész még az egyházkerület rendezvényén, a résztvevő gyermekek száma, és a program helyszíne is kérdéses volt. Utolsó héten minden kérdésünkre választ kaptunk.

Szombaton reggel, számtalan csomaggal és nagy lendülettel érkezünk Bonyhádra. A kijelölt régi tornaterem igen alkalmasnak bizonyult napi programjainkhoz. A Lutherórsza mintázása, formázása mellett különböző társasjátékokat, kvízt játszhattak az érdeklődők, és a tervezett és szabad mozgásos tevékenységekre is volt hely. Később pokrócainkon kitelepedtünk a fűre, ahol ebéd után folytatódhatott a mókázás. A jelentkezési felületen regisztrált 22 kisgyermek, valamint

Óvodai beiratás

 **Kék Elefánt
Evangélikus Óvoda**

Jelentkezés: 2017. április 19. (szerda) 8:00-18:00

Beiratás: 2017. április 20. (csütörtök) 7:00-15:00

Szükséges iratok:

- a szülő személyi igazolványa
- a gyermek személyének azonosítására alkalmas dokumentuma (pl. szül. anyakönyvi kivonat)
- a gyermek TAJ kártyája
- a szülő és gyermek lakcím kártyája, tartozkodási helyét igazoló dokumentuma
- nem magyar állampolgárságú szülők/gyermek tartozkodási jogcímét igazoló dokumentum
- szakértői bizottsági véleménnyel rendelkező gyermek esetében a szakértői vélemény másolata
- kötelező oltásokról szóló kiskönyv
- megkeresztelt gyermek esetében a keresztlési emléklap

Az érkezési sorrend a felvételi döntést nem befolyásolja!

nagyobbak is meglátogattak minket. Néhányan rövidebb időre, sokan viszont az egész napot velünk töltötték.

A nap végén részt vettünk a záró istentiszteleten, majd püspök úr átadta az egyházkerületi tagok adományait, közel 427.000 Ft-ot, amelyet a program szervezői kiegészítettek 500.000 Ft-ra. A kapott összegből játéktároló faházat szándékoztunk építeni az udvar nyugati oldalán. Felemelő érzés volt a közösség tagjaként és megajándékozottjaként részt venni ezen a közösségi rendezvényen. Csomagjainkat összeszedve, élményeinket elraktározva hálás szívvel, feltöltött lélekkel és jóleső fáradtsággal tértünk haza.

Kék Elefánt Evangélikus Óvoda munkatársai

Felmentek a hegyre...

Kiránduláson az egyetemi ifi

Jézus is állandó mozgásban volt. Mentek a tanítványokkal, városról városra, hegyről hegyre. Megálltak, majd folytatták útjukat. A tanítványság ma is folytonos, dinamikus mozgás, amely során nemcsak előre haladunk az időben, hanem egyre mélyebbre az Isten- és emberismeretben.

Az egyetemi ifi hétfő esti alkalmi az életünk fix pontjai. Állandó időpont, állandó hely, lassan egymáshoz csiszolódo csapat. Ezek mellett a biztonságot jelentő pontok mellett jó, ha néha elindulunk az ismeretlenbe és ott próbáljuk ki magunkat. Március 15-én ezért tizenhárman, – akárcsak Jézus és a tanítványok – egyetmisták és kevésbé egyetmisták felkerekedtünk, és együtt felmáztunk a Szársomlyó hegyre. Jólestek a nap első igazán meleg sugarai és a sziklákon felfelé kapaszkodva egyre több emberrel kerültünk egymás mellé, egyre több közös pontot fedeztünk fel az életünkben. A hegyről nyíló kilátás pedig elfeledtette velünk a hegyemenet fáradalmait.

A kirándulástól igencsak megszomjazva a villányi Maczkó-pincészetben vettünk részt egy közös borkóstoláson, ahol a háziak nemcsak a finom borokról, hanem a szőlőtermesztés érdekességeiről is meséltek nekünk. Este jókedvűen indultunk hazafelé, tudva azt, hogy nemcsak néhány kilométert gyalogoltunk le, hanem egymás felé is nagy utat tettünk meg.

Kovács Barbara

Filmajánló

Némaság (Silence) Martin Scorsese filmje

Arra gondoltam, hogy ez után a film után nem fogok beszélni. A szavak néha veszélyesek. Én hallgatok, Isten is hallgat. Majd e hallgatásban megjelennek a válaszok. Mégis meg kell szólalni, különben nem készülne el a cikk.

A XVII. században két szerzetes elindul Portugáliából Japánba, hogy elveszett, sőt, a hírek szerint hitét megtagadó Ferreira atyát, tanítójukat megkeressék. Magukkal viszik Kichijiro, egy japánt, aki keresztény, bár fél kereszténynek lenni. Nagaszakiban kereszténynek lenni veszélyes, mondja. Megérkezésük szinte álomszerű. Keresztények várják őket, akik régóta várnak papra, lelki vezetőre. A két szerzetes azt teheti, amit tanult. Keresztelnek, gyóntatnak, imádkoznak, miséznek. De rejtőzködniük kell, hogy el se jusson ottlétük híre az inkvizítorhoz.

Az inkvizítor mégis megtalálja őket. Szenvednek ők is, de ami ennél rosszabb, a keresztények szenvedésével, halálával kell szembenéznük. Választani kell: megtagadják hitüket vagy szenvednek azok, akik rájuk bíztak. Eközben Isten hallgat. Vagy nem is hallgat, csak egyszerűen nincs is?

Mai, európai keresztényként el sem tudjuk képzelni, hogy mit jelentett és mit jelent ma is sok embernek szenvedni a hitéért. Vajon én meddig bírnám ki a saját szenvedésem? Meddig tudnék mások szenvedésének okaként élni? Vagy jobb lenne nekem is megtagadni Istent, és hallgatni arról, hogy a lelkem mélyén nem is tagadtam meg? Hol vannak az én határim, ahonnan már nem tudok Istenhez, Isten fiához hasonlítani? Ha ő meghalt értem, azt is jelenti, hogy nekem nem kell meghalnom érte? Azt is jelenti, hogy másokat nem kell meghalni hagynom érte?

Nincsenek valódi válaszok. Isten a hallgatásban van jelen. De élet van, ha választani kell, mert Isten az élők Istene.

Janszkyne Kőszeghy Ildikó

Akik melletted ülnek

Gyülekezeti arcképcsarnok -
Andrásfalvyné Marika

Már régóta készültünk a beszélgetésre, örülök, hogy megvalósulhatott. Kezdjük az elején, a szüleiddel. Hálás vagyok, hogy ismerhettem édesanyádat, aki mindig derűt, békességet sugárzott környezetére, ahogy te is.

Igen, édesanyám csodálatos asszony volt, pedig nem volt könnyű élete. Szüleim hívők, édesapám református, édesanyám lutheránus volt. Boldogan éltünk három testvéremmel együtt. A legkisebb 1 éves volt, a legnagyobb 6, amikor édesapám skarlátban elhunyt, 32 évesen. Képzelted, anyukám itt maradt négy gyerekkel, 24 évesen.

Nem is ment férjhez később?

Nem, nem ment férjhez, ránk áldozta az életét. Állás kellett vállalnia, hogy megéljünk, irodában dolgozott könyvelőként. A nagymama velünk lakott, kímélt, kényeztetett bennünket, mert sajnált, hogy árvák vagyunk.

Hol laktatok?

Zalaegerszegen, ott születtem és éltem 20 éves koromig. Gimnazista voltam, amikor az osztállyal Pécsre kirándultunk. Annyira megtetszett a város, hogy foglalkoztatott a gondolat, jó lenne itt élni. Érettségi után még két évig dolgoztam Zalaegerszegen. 1963-ban adódott egy lehetőség elhelyezkedni a Pécsi Tervező Vállalatnál és éltem vele.

Egyedül jöttél?

Igen, én akkor már elég határozott voltam, albérletbe költöztem. Nem voltam teljesen egyedül, Lia nővérem - aki akkor már férjnél volt - Pécsen lakott.

Hogy teltek a napjaid, nem hiányzott a család?

Tanulással telt, elvégeztem az építőipari technikumot a

munka mellett. Még abban az évben megismerkedtem leendő férjemmel, Andrásfalvy Bertalannal. Ő akkor már a Dunántúli Tudományos Intézetben dolgozott. 1965-ben házasodtunk. Hiszem, hogy a jó Isten ajándéka, hogy a családukból hiányzó férfit én megkaptam. Négy év alatt született 3 fiúnk, nagyon boldog voltam. Hamarosan édesanyámék is hozzánk költöztek Zsófi húgommal. Ez nehéz időszak volt (17 év), a férjem nyugtatott, türelemre és szeretetre intett, sokat tanultam tőle.

Ökumenikus család vagytok, nem okozott feszültséget köztetek, mikor melyik templomba menjete?

Egyáltalán nem, szépen megoldottuk. Berci hívő ember, mindig vitte magával a fiúkat a Székesegyházba. Én is mentem velük, hogy együtt legyünk, de nekem fontos az evangélikus mivoltom megélése is, ezért hozzánk is jártam. A szentesti és az óév esti istentiszteletekre mindig a mi templomunkba jövünk. Együtt énekeljük otthon az evangélikus énekeket is, kedvencünk többek között a „Jézus én bizodalmam”. Nagyon nagy örömmel énekeltem 27 évig a kórusban. Köszönöm Magdolnának a sok lelki és zenei élményt, kórustársaimmal jó volt megélni a közösség erejét.

Férjed közismert, tudós professzor, előadásait már több ízben élvezhettük gyülekezetünkben, legutóbb március 25-én a reformáció 500. évfordulójára szervezett szabadegyetemünkön hallhattuk, sokunk öröme. Minden sikeres férfi mellett áll egy biztos háttérrel nyújtó feleség. Így van ez nálatok is?

Igen, de férjem, amellett, hogy munkamániás, nagyon segítőkész, jó ember, fantasztikus humora van. Amikor ideje engedte, kivette a részét mindenből. A hétvégeket igyekezett szabaddá tenni, mikor a gyerekek még kicsik voltak gyakran kirándultunk. Sokszor átszolgált bennünket nehézségeken a hit és a humor. A HHV hívő közösség tagjai vagyunk már 30 éve. Ez a Házas Hétvége, havonta más családnál jövünk össze, aktuális témákkal foglalkozunk, kérdéseket kapunk, melyekre a házaspárok együtt adnak választ, tanulva ezzel a dialogizálást. Ezáltal is közelebb kerülve egymáshoz.

Marika, mint feleség hogyan élted meg, hogy a rendszerváltás után (1990-1994) férjed lett az első művelődési és közoktatási miniszter?

Felemás érzések voltak bennem. Többször elkísértem utazásokra, nagyon élveztem, hogy a gyönyörű finn tájat télen is láthattam élőben. Szép emlék még, hogy jóban voltam a politikus feleségekkel, az első találkozást én hoztam össze, nagyon jól éreztük magunkat. A fiúk ez idő alatt jártak egyetemre itthon, amikor csak tudtam, hazautaztam. Édesanyám ekkor is sokat segített ellátásukban.

Hova jártak?

Andris és Berci az orvosira, Péter a bölcsészkarra. Férjem szüntelenül dolgozott, óvtam az egészségét. Ő nem az a politikus alkat, a túlzott kritikáktól és sárdobálásoktól is féltettem. Szóval nem volt könnyű időszak ez a Budapesten töltött négy év, de voltak benne szép, emlékezetes pillanatok is. Én örültem, amikor visszajöttünk 1994-ben, de hála Istennek Bercit sem viselte meg túlságosan. Visszament az egyetemre, én meg nyugdíjba mentem és kiköltöztünk Hosszúheténybe.

Békesség, nyugalom, vidámság, elégedettség árad belőled mindig. Hogy csinálod?

Mindig szép csaláért, boldog életért imádkoztam, hálás vagyok, hogy meghallgatta Urunk. Öt lány és három fiú unokánk van. A nagy családuknak kedvenc színtere otthonunk, mindig együtt ünnepelek, ilyenkor húszan vagyunk. Boldogsággal töltött el, hogy legutóbbi látogatásukkor a kis unokáim így búcsúztak: „Nagyon szép két nap volt, köszönjük!”

Ez nagy ajándék, napjainkban különösen, mikor a generációk nem mindig beszélnek egy nyelvet. Az is nagy ajándék, hogy autót vezetsz, aktív életet éltek, szerdánként találkozhatunk a bibliáorán.

Igen, ez mind kegyelem. Nekem a hitem megéléséhez – amely olyan, ahogy énekeljük: „Hitem pedig, mint a változó hold, hamar elfogy, tölte alig, hogy volt” – közösségre van szükségem. Mint már említettem, járunk katolikus közösségekbe is és az a tapasztalatom, mintha ők jobban tisztelnék, becsülnék a papjaikat. Meg kell próbálnunk, lehet, hogy nekünk is sikerül.

Beszélgetésünk alatt kiderült, hogy az áprilisi családi ünnep a te kerek születésnapod lesz. Isten éltesse erőben, egészségben szerető családot körül!

Márfiné Angyal Edit

Nagyszombat csendje

Akkor már évek óta együtt jártuk vele Galileát, Júdeát, Samáriát. Én és még tizenegyen éjjel-nappal együtt voltunk vele. Napközben beszélgettünk, figyeltük, mit mond, mit tesz, hogyan tanít. Jó volt vele lenni. Bár néha furcsa volt, mégis bármit mondott, hallgattuk őt. Micsoda esték voltak! A tűz körül ültünk, beszélgettünk! Néha a mester elment imádkozni magában. Talán csak akkor volt távol tőlünk. Meg néha, amikor vásároltunk.

Sok évvel ezelőtt nisszan hó tizennegyedikén vagy tizenötödikén, nem tudom, csak azt tudom, hogy péntek volt, a mestert megölték. Még előtte való nap együtt vacsoráztunk, megmosta a lábunkat, furcsa dolgokat mondott. Aztán azon az

éjszakán elfogták, másnap elítélték, és kivégezték. Emlékszem a döbbenetre. Hogyan történhetett ez? Még velünk volt előtte, aztán olyan gyorsan zajlottak az események. Azt mondtam, meghalnék helyette, és amikor szólni kellett volna, azt is letagadtam, hogy ismerem. Emlékszem a szégyenre, amit éreztem. Végül magára hagytuk mind a mestert. Egyedül, elhagyatva halt meg. Este visszamerészkedtünk a szállásunkra, de nem mertünk egymás szemébe nézni. Ki a tűzzel matatott, melegítette azt az ételt, amit aztán senki nem evett meg, ki csak ült a földön magába roskadva. Nem aludtunk. Tenni kellett volna valamit, de már késő volt. Mind tudtuk, hogy mi lett volna jó, hogyan kellett volna megmenteni. Persze közben az is eszünkbe jutott, hogy mondhatta volna erőteljesebben, parancsolón, hogy mi fog történni, hogy ne hagyjuk el, hogy számít ránk, mert mi vagyunk a barátai. De nem tette, vagyis tette, csak nagyon halkán.

A szombatból annyira emlékszem, hogy sötét volt, és hideg is talán. Nem tudott a tűz sem felmelegíteni minket, egymást sem tudtuk szavakkal bátorítani. Tehetetlen dühömben a szomszéd kutyát dobáltam kavicssal. De az sem használt. Csak ültünk, vártunk. Mintha a halál nem volna végleges, mintha majd egyszer csak megjelenhetne köztünk és azt mondaná:

-Barátaim, csak tréfa volt. Pilátussal is megbeszéltük, hogy rátok ijesztünk. De itt vagyok.

De a mester nem jött. Mi meg csak ültünk tétlenül.

Az asszonyok bezzeg máris el akartak menni megkenni a holttestét balzsamokkal. Pedig azt sem tudtuk még, hol van a sírja. De ők erősködtek, hogy majd József megmondja, mit intézett. Ráadásul a sírokat nagy kővel zárták el akkoriban. Azzal sem tudtunk volna mit kezdeni. Végül lebeszéltük őket arról, hogy elinduljanak. Addigra már besötétedett. Mi pedig megint nem mertünk elaludni. Jézus szeme kísértett minket.

Végül vasárnap hajnalban az asszonyok már nem bírták tovább a tétlenséget. Rövid idő múlva lélekszakadva szaladtak hozzánk. A mester él! – mondták. - Neked külön üzent, Péter, hogy ne emészd magad már! De mi még akkor sem hittük el, hiszen soha nem történt még ilyen. Még hosszú időnek kellett eltelni, hogy mindent megértsünk. Majdnem mindent.

Janszkyne Kőszeghy Ildikó

Április

10-14. hétfő-péntek 6.45-7.15 – Nagyheti csendes percek

19. szerda – Gyülekezeti kirándulás Mohácsra – Jelentkezés a lelkészi hivatalban

22. szombat 9.00-12.00 – Szabadegyetem – Dr. Orosz Gábor Viktor (egyetemi docens EHE) – Evangélikus etika

28. péntek-30. vasárnap – Gyülekezeti hétvége Balatonszárszón – Finn vendégek

30. vasárnap 18.00 – Éneklős angol istentisztelet – Finn vendégekkel közös koncert

Május

1. hétfő – Gyülekezeti nap Pogányban – Finn vendégek

4. csütörtök – Ajtónyitás – János Kamilla előadása Ausztráliáról

6. szombat 9.00-12.00 – Szabadegyetem – Dr. Szabó Lajos (rektor EHE) – Az evangélikus igehirdetés története;
Papp Zoltán (magyar nyelv és irodalom tanár) – Protestáns iskoladramák és drámapedagógia

6. szombat 15.00-18.00 – Bibliodráma-délután

7. vasárnap 9.00 – Kovács Barbara vizsga-istentisztelete – Gyülekezeti nap és közgyűlés

13-14. szombat-vasárnap – A Nagykórus országos evangélikus kórustalálkozón lép fel Szarvason

28. vasárnap 18.00 – Éneklős istentisztelet

Június

3. szombat 18.00 – Konfirmációs vizsga

4. vasárnap 9.00 – Pünkösöd – Konfirmáció

5. hétfő 9.00 – Pünkösöd

11. vasárnap 10.30 – Családi istentisztelet – tanévzáró

11-17. vasárnap-szombat – Kisért imádság hete

24. szombat – Kovács Barbara lelkésszentelése Pilisen

26-30. hétfő-péntek – Napközis gyerektábor – Jelentkezés a lelkészi hivatalban

Állandó alkalmaink

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek
15:00 Missziói kör: minden hónap 2. hétfő – önálló csoport	16.30 Gyülekezeti hittan (KB)	10.00 Biblióra (ÓZ)	14.30 Komlón bibliaóra (ÓZ)	14.45 Konfirmációs előkészítő (ÓZ)
17:00 Asszonyóra (HSZP)	18.30 Öfi (fiatal felnőttek) – kéthetente (ÓZ)	17.00 Pécsvárad istentisztelet – hónap utolsó szerda (HSZP)	17.00 Gyülekezeti bibliaóra (HSZP)	16.00 Férfióra (ÓZ)
19.30 Egyetemi ifi (HSZP, KB)		19.00 Kóruspróba – áhítat (lelkészek felváltva)		

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Április 10-14. Nagyhét

Minden reggel 06:45 Reggeli elcsendesedés

Április 13. Nagycsütörtök

17:00 Pécs - Böjti előkészítő (ÓZ)

18:00 Pécs - Úrvacsorás istentisztelet (HSzP)

Április 14. Nagypéntek

09:00 Pécs, Komló - istentisztelet (HSzP)

11:00 Pogány - istentisztelet (ÓZ)

18:00 Pécs - passióolvasás (ÓZ-HSzP)

Április 16. Húsvét vasárnap

05:45 Húsvét hajnali istentisztelet (ÓZ-HSzP)

09:00 Pécs (ÓZ), Pogány (HSzP) - ünnepi istentisztelet

11:00 Vasas - ünnepi istentisztelet (HSzP)

18:00 Pécs - esti istentisztelet (HSzP)

Április 17. Húsvét hétfő

09:00 Pécs - ünnepi istentisztelet (KB)

Egyházfenntartói járulék:

A presbitérium 7/2016 (10.03.) sz. határozata értelmében a választói névjegyzékre való felkerüléshez az egyházfenntartói járulék minimális összege

- keresettel rendelkezőknek évi **16.000 Ft**,

- nyugdíjasoknak, egyetemistáknak, keresettel nem rendelkezőknek évi **8.000 Ft**.

Mivel ez a minimum összeg nem fedezi a gyülekezet működési költségeit, ezért

- keresettel rendelkezőket havi **2.000 Ft**

- nyugdíjasokat, egyetemistákat, keresettel nem rendelkezőket havi **1.000 Ft** ajánlott hozzájárulás befizetésére kérjük.

A Luther Rózsa Alapítvány köszöni az 1%-os felajánlásokat, és továbbra is számít a gyülekezet tagjainak támogatására (a Kék Elefánt is ide várja a felajánlásokat).

Adószám: 19033307-1-02

Számlaszám:

K&H Bank 10200012-24074393-00000000

Orgona alszámla:

K&H Bank 10402427-00007236-00000008

Vasárnapi istentiszteletek

Pécs: 9.00 és 18.00

A 9 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermek bibliaóra, munkatársak vezetésével a tanteremben. Hónap 1. vasárnapján 10.30 órakor – családi istentisztelet. Aznap a 9 órás istentisztelet idején nincs gyermekfoglalkozás.

Hónap utolsó vasárnapján 18.00 órakor - Zenés áhítat.

Komló: 11.00

Pogány: 9.00

Baldauf Otthon: 10.00

Vasas: hó 2. és 4. vasárnap 11.00

Kozármisleny: hó utolsó vasárnapján 14.30

Szigetvár: hó 3. vas. 11.30

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50

zoltan.ocsai@lutheran.hu

Hajduch-Szmola Patrik 20/620-28-20

hajduchpatrik@gmail.com

Kovács Barbara 20/218-65-04

kovacs.barbara.luca@gmail.com

Lelkészi fogadóórák:

Kedd 15.00-17.00

és csütörtök 15.00-17.00

Valamint egyéb egyeztetett időpontokban.

Iroda: 20/824-52-74

Hivatali órák: Minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:

Szigetvári Takarékszövetkezet

50800111-11188568-00000000

Kísért Imádság Hete

2017. június 11-17.

A Pálos Rend és a Pécsi Evangélikus Gyülekezet együttműködésével, hatodik alkalommal rendezzük meg Pécssett a Kísért Imádság Hetét.

A programot a résztvevők együtt kezdik 11-én, vasárnap délután, és közösen fejezik be a következő szombat délelőttjén. A hét közbülső napjain ki-ki a maga választotta időben mintegy fél órát szán elcsendesedésre, imára, és fél órát beszélget kísérőjével, hogy megossza vele imádsága tapasztalatait.

A részvételhez előzetes jelentkezés szükséges.

Jelentkezési határidő június 6, kedd.

Kísérők: Benkő Adrienne; Csóka János, pálos szerzetes; Kovács Adrienn; Mátyás Mihály, pálos szerzetes; Ócsai Zoltán, evangélikus lelkész; Sebők Ágnes.

További információk, jelentkezési lap:
agnes.sebok.pecs@gmail.com

Bibliodráma

május 6. szombat 15:00-18:00

„Döntések és választások”

Idén újból szervezünk bibliodráma-délután a gyülekezetünkben, amelynek vezetésére most Varga Péter Piuszt hívtuk meg.

Időpont: május 6. szombat, délután 15-18 óráig.
Témánk : „Döntések és választások”, a konkrét játékot a jelenlevők kívánságai is alakítják.
Helyszín: Dischka Győző u. 4-6, gyülekezeti terem.

A részvételhez előzetes jelentkezés szükséges!
A költségekhez hozzájárulást kérünk, adomány formájában. Az ajánlott hozzájárulás 2000 Ft. A költségek fedezése után fennmaradó összeget a gyülekezet javára ajánljuk fel.

További információk, jelentkezés:
agnes.sebok.pecs@gmail.com

Üdülés Sopronban

Gyülekezetünk által kedvezményes pihenési lehetőség 2 fő részére a Lővérekben: 2017. július 2-től július 15-ig.

Jelentkezés: Böröcz Anikónál, tel: 30/41 66 559 vagy borocza52@gmail.com címen.

A Pécsi Evangélikus Egyházközség időszakos lapja

7621 Pécs, Dischka Győző u. 4-6.
72/516-331; 20/824-52-74 pecs@lutheran.hu

Honlapunk: <http://pecs.lutheran.hu>